

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Άπό 21η έως 28η Απριλίου 2024

Επιμέλεια
naxioimelistes.blogspot.gr

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Μαρίας όσίας τής Αίγυπτίας». Ίανουαρίου ιερομάρτυρος (†305). Αλεξάνδρας τής βασιλίσσης· Αναστασίου Α΄ Αντιοχείας, όσίου (†599)· Μαξίμου Κων πόλεως (†434). Ήχος πλ. α΄, έωθινόν β΄ (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριωδίου §§54-56).

Είς τήν Θ΄. Απολυτίκιον «Τò προσταχθέν»· κοντάκιον «Τῇ υπερμάχῳ».

Είς τόν έσπερινόν. Είς τò «Κύριε, έκέκραξα» αναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Έθαυματούργησε, Χριστέ,... ὅθεν τò ασθενές τῆς φύσεως απορριψαμένη...», Καί νῦν, «Έν τῇ Έρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Απόστιχα τὰ αναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα», Καί νῦν, «Ώ θαύματος καινοῦ». Απολυτίκια «Τόν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Έν σοί. μήτερ, ακριβῶς», Καί νῦν, «Ό δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Τò μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καί τὰ κατανυκτικά τροπάρια «Έλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Εἶδησις. Κατά τήν παροῦσαν έβδομάδα, θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, ἀλλ' ὅπου θὰ ψαλῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου τῇ Πέμπτῃ, θὰ τελεσθῇ καί τρίτη προηγιασμένη.

Είς τόν ὄρθρον. Μετά τόν έξάψαλμον, εἰς τò «Θεός Κύριος» τὰ ἐν τῷ έσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τò Ψαλτήριον καί ὁ ἁμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (β΄)· μετὰ δὲ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου (μετὰ στίχων ὁ α΄ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ β΄ «Ἀγία τοῦ Θεοῦ»)· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ὧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β΄ ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὸ τῆς ὁσίας «Υπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τῆς ὁσίας προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἐσπερίοις) «Σὲ μὲν διεκώλυε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου», β) «Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου», Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ΄ ᾠδὴ τοῦ (α΄) κανόνος τοῦ Τριωδίου εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ἐν σοί, μήτερ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου· Απόστολος: Κυριακῆς ἐ΄ νηστειῶν, «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς» (Εβρ. θ΄ 11-14)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα» (Ματθ. ι΄ 32-45)· Καθεξῆς ἡ λει-

τουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ἐν σοί, μήτερ»· ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου 4 «Κύριε, ἁμαρτάνων» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ 3 τοῦ Μηναίου (22 Ἀπριλίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

22. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου (†613). Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἄρτῃ.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 19 καὶ 26 Μαρτίου.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν σήμερον καὶ εἰς τὸν ὀρθρον αὔριον ἀντὶ τῆς καταλιμπανομένης ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου (23ης Ἀπρ.) εἶναι δυνατόν νὰ ψαλῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (ἢ τοι μόνον 3 ἐσπέρια προσόμοια καὶ ὁ κανὼν αὐτοῦ) ἢ ἄλλου τινὸς ἁγίου ἐκ τῶν παραλειφθέντων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

23. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων. † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου (†303).

Εἵδησις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος διὰ τὸν ἀναστάσιμον χαρακτῆρα αὐτῆς θὰ ψαλῇ μετατιθεμένη τῇ Δευτέρᾳ τῆς διακαινησίμου (6 Μαΐου). Διὰ τὸν ὀρθρον βλέπε τὴν σημείωσιν χθές, ἀλλὰ συναξάριον τὸ τῆς 23ης τοῦ μηνός. Κατόπιν εἰς τὸν ἐσπερινὸν συμψάλλεται κανονικῶς ἡ ἀκολουθία τῆς 24ης Ἀπριλίου.

24. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων. Ἐλισάβετ ὁσίας. Τῶν νεομαρτύρων Δούκα ἐκ Μυτιλήνης (†1564) καὶ Νικολάου ἐν Μαγνησίᾳ (†1776).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Μετὰ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»), εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθεσι» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (25 Ἀπριλίου) τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Γῶν θεηγόρων λογίων» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, ὁμόηχον προσόμοιον θεοτοκίον «Ἀσπιλε ἀμόλυντε» (ζῆτει ἐν τοῖς ἔσπερίοις τῆς 18ης Ἀπριλίου). Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

25. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων. † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Εἰδήσεις. Ἐνιαχοῦ εἴθισται, ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ εὐαγγελιστοῦ, νὰ μετατίθεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ εἰς τινα ἡμέραν μετὰ τὸ Πάσχα. διὰ νὰ τιμηθῇ ἐορταστικώτερον.

Εἰς τὸν ὄρθρον (ψαλλόμενον ἐορτάσιμον). Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἅγιε», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετὰ τὴν α' στιχολογίαν] τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ κατανυκτικὰ (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Πέμπτη πρωί, ἦχος πλ. α') καὶ [μετὰ τὴν β' καὶ γ' στιχολογίαν] τὰ τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν. Εἶτα ὁ ν' ψαλμός.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου (μετὰ στίχου «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ»)· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὅμοιον «Ῥυπωθεῖσαν πάθεσι» (μεσῶδιον κάθισμα 14ης Ἀπριλίου)· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου» καὶ θεοτοκίον τὸ κάτωθι ὁμόηχον·

«Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, στιχηρὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια «Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινὸς» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν τοῖς ἑσπερίοις ἰδιόμελον αὐτοῦ «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλητική, ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἅγιε» καὶ εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἐπισυνάπτονται

Αἱ ὥραι. Ἀναγινώσκονται αὗται «λίται»· εἰς ἐκάστην μετὰ μὲν τοὺς ψαλμοὺς χῦμα Δόξα, «Ἀπόστολε ἅγιε», Καὶ νῦν, τὸ ἐνδιάτακτον τῆς ὥρας θεοτοκίον, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν»· εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ κ.λπ., ἀλλὰ κοντάκιον μόνον τὸ «Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν». Μετὰ τὸ «Ὁ Θεὸς οἴκησέ ἡμᾶς», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Δι' εὐχῶν»· καὶ ἐν συνεχείᾳ τελεῖται

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»).

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς», τὸ εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Τοῦ πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς βιώσεως» (δῖς), τὸ ὁμόηχον μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου» (ἄπαξ), τὰ τῶν ἑσπερίων 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «Τῶν ἀποστόλων δυὰς ἱερωτάτη» κ.λπ., καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις 3 δεύτερα προσόμοια «Μᾶρκε παμμακάριστε» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τὸ ἐν τοῖς ἀποστίχοις ἰδιόμελον αὐτοῦ «Δεῦτε τῆς οὐρανόου», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Πέμπτη ἑσπέρας).

ΕΙΣΟΔΟΣ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν» (ἄνευ μέλους). τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, τὸ «Κατευθυνθήτω» τῆς προηγιασμένης, καὶ εὐθὺς

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπριλίου 25, «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα» (Α' Πέτ. ε' 6-14)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετάρτης ιε' ἐβδ. Ματθαίου [κατὰ τὸ Μηναιῖον], «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο» (Μρ. ζ' 7-13).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν «*Εὐλογήσω τὸν Κύριον*», καὶ ἀπόλυσις.

26. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασείας ἱερομάρτυρος (†332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων (†322).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προδεδήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»—ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι*»— τὸ ἰδιόμελον «*Τὴν ψυχωφείῃ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα*» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν (ἅπαξ) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «*Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου*», Καὶ νῦν, «*Τὴν ψυχωφείῃ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν*» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατευθυνθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»· μετὰ τὴν θ' ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «*Ἐποίησε κράτος*» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ἡ πάντων χαρά*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*», «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῦμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*» καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*» (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §60).

27. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος (†107).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., διάταξις Τριωδίου §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» τρίς. Τὸ κάθισμα «*Κατοικτίρας τῆς Μάρθας*» (δῖς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἰτησις μετ' ἐκφωνήσεως

«Ὅτι ηὐλόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δῖς). Εὐθύς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες καὶ τετραῶδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Υγρὰν διοδεύσας»· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραῶδιων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἶρμος «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος» [τὸ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου, Λόγε» δῖς, «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἵνους τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Λαζάρου κατὰ σειράν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἐορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἑβρ. ιβ' 28-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ἰω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἢ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ὁ α' εἶρμος τῆς θ' ᾠδῆς «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικὸν «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὄρθρον ἢ «Τιμιωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἢ θ' ᾠδὴ

τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἶδομεν τὸ θῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυνον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ἂν δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352, σημ. 35).

